

Nr 84.

Av herr **Lindahl m. fl.**, *angående demokratisering av medaljutdelningen till statens befattningshavare.*

Sedan lång tid tillbaka försiggår medaljutdelning vid statliga verk och inrättningar. Efter vissa års anställning erhåller sålunda i regel varje befattningshavare medalj för sitt arbete i statens tjänst. I och för sig kan det icke resas några större invändningar mot att statstjänare visas denna erkänsla från statens sida. Nit och redlighet äro värda sin belöning.

Men vad som här finns anledning reagera mot är den gruppindelning nuvarande medaljeringssystem innebär. Denna anordning står, enligt vårt sätt att se, i bestämd motsättning till vad som bör gälla i ett demokratiskt samhälle. Ty medaljutdelningen går endast efter principen att medaljens valör och storleksordning bestämmas av vederbörande medaljörers placering i lönegrad. En stationskarl eller banvakt, för att nu ta ett exempel från statens järnvägar, erhåller således medaljen av lägsta valör, medan nådevedermälena bli finare ju högre upp i tjänsteförteckningsskalan befattningshavarna komma.

En ordning av ifrågavarande slag måste absolut betecknas som mogen för avveckling och avlösas av ett demokratiskt betonat medaljssystem. Medaljen är ju en belöning för troget och träget arbete i statens tjänst. Och om det möjligen är så, att omskrivna egenskaper kunna graderas för olika individer, kan det ju dock omöjligen sägas, att troheten och trägenheten öka allt efter vederbörandes inplacering i högre lönegrader. Ingen torde vilja hävda en dylik absurditet.

Sedan länge ha också statstjänarna i mycket stor utsträckning stått kritiska mot gällande ordning, och uttalandena för en förändring ha varit legio. På andra områden, där medaljering senare har införts, har också jämställdheten medaljörerna emellan betraktats som självklar. Så har den av Stockholms stad präglade förtjänstmedaljen endast en valör, som tilldelas medaljörerna vad deras verksamhet än har varit. Självfallet är detta förfaringssätt det enda acceptabla. Medaljerna som utdelas böra vara lika vilken befattning i tjänsten medaljörerna än ha innehaft eller inneha.

Med stöd av vad sålunda anförts få undertecknade föreslå,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder för en demokratisering av medalj-utdelningen till statstjänare i enlighet med i motionen framförda yrkanden.

Stockholm i januari 1946.

Lars Lindahl.

Aug. Spångberg.

Henry Allard.

Edvin Gustafsson

Artur E. Lundqvist.

i Bogla.
